

СЪБРАНИЕТО НА СВЕТИИТЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ, СЪЩНОСТ И ЦЕЛ

В днешно време в употреба са влезли много безлични заместители на понятието „събранието на светиите“. Ние използваме фрази като: „ходене на църква“, „посещение на църква“, „църковно членство“, „църковна сбирка“ и т.н., които **първо**: не сме ги научили от Библията и **второ**: не издават по никакъв начин изобилния живот, който Бог е заповядал за Своите деца (**Псалм 133:4**). А този уникален живот, който е скрит само в Бога и е притежание на всяка част от Неговото тяло, е единственото нещо, което ни отличава от невярващите, единственото нещо, което светът не може да има с пари и единственото нещо, което има сила да освободи поробения под греха човек (**Йоан 14:6; Деяния 2:24**). Затова нека се върнем към оригиналния библейски изказ, който на мнозина може да е неясен, но носи в себе си идеята за „святост“ и „събиране заедно в единство“, думи, които подсъзнателно притежават огромна сила на въздействие.

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ИСТИНСКОТО СЪБРАНИЕ НА СВЕТИИТЕ:

- a) **свято събрание** – за да благоволи Бог в едно събрание, то трябва да е свято. Бог не благоволява просто в събирането на беззаконните, ако и да Му се молят или да принасят жертви и дарове: (**Исаия 1:11-15**); или в събрание на хора, които са тръгнали да вършат волята Му, но търпят нечестив човек изпомежду си: (**Исус Навиев 7**). В Новия Завет ние няма да „очистим злото“ като убием грешника, а като го изобличаваме. Но ако имаш таен грях и упорито отказваш да се покаеш, като намираш множество извинения, внимавай: Ти не можеш да пречиш на Божието дело завинаги! (**Притчи 29:1**). Дори и да казваш, че всичко е относително и не знаеш дали Бог винаги счита дадено действие за грях (**Римляни 3:5-8**). Бог сам очиства днес тялото Си (**Деяния 5:1-11**).
- b) **Божие присъствие** – след като вече има налице свято събрание, Бог осветява събраните със Своето присъствие (**Исход 29:43; Левит 20:7-8**). Понякога Божие присъствие е видимо, както на Петдесетница (**Деяния 2:1-10**); понякога за него съдим само по изявите на Божията милост и благодат (изцерения, откровения, пророкуване и т.н.). Не бива да прикриваме липсата на Божие присъствие с оправданието, че то е невидимо. Присъствието на Бога на едно място или в нечий живот винаги има видими последици (били те положителни или отрицателни), ако и самото то да е невидимо (**4 Царе 4:39-41; 5:27; 6:17-18; 2 Коринтяни 13:5**).

СЪЩНОСТТА НА СЪБРАНИЕТО НА СВЕТИИТЕ НЕОБХОДИМОСТ, ЖЕРТВА И РАДОСТ

Едностранчивото възприемане на събранието на светиите е довело до много деформации на самите събрания. Едни гледат на него само като място, което заменя светските места за забавление – и тогава Христос бива изместен от самоцелното веселие и „радост в Духа“, та чак докато се стигне до съмнителните практики на т.нар. „свят смях“. Други, отвратени от тези небиблейски прояви, решават, че е „грях“ да си весел в събранието на светиите и го приравняват с дълг, бремe или кръст, който трябва да носиш търпеливо. Това е много уморително и никой здравомислещ човек не може да го трае дълго. По-добре най-напред да осъзнаем, че събранието на светиите е наша:

- 1) **необходимост** – Защо ми е толкова необходимо, ще каже някой? Събранието на светиите ти осигурява:

- i. духовна храна и закрила (**Деяния 2:42**);
- ii. безопасна компания за живота ти (**Псалми 16:3**);
- iii. съвет, помощ, молитва (**Притчи 11:14**);
- iv. място, където да служиш на другите с благодатта и дарбите, които Бог ти е дал (**1 Коринтяни 12:4-7**).

Никой, на колкото и отговорна позиция в събранието да е поставен от Бога, не бива да си мисли, че е незаменим. Ти, който и да си, имаш повече необходимост от събранието на светиите, отколкото събранието от тебе, защото ти не държиш корена, а коренът държи тебе (**Римляни 11:18**). **„Има неща, които можем да получим само заедно и никога поотделно“**. Сам можеш да имаш вяра, дори в самота можеш да имаш надежда, но не можеш да получиш любов, нито можеш да дадеш. Има и особена сила в молитвата на съгласие. Събранието на светиите е **жизненоважна** за оцеляването ни във вярата социална и духовна **необходимост**. Като знаем това, ще се съгласим, че си струва да направим дори:

- 2) **жертва**, за да не пропуснем Божието благословение, което е заповядано в събранието на светиите, които ходят в единомушие. Струва си да направим жертва, за да бъдем обучени върху чистата истина на Словото, която ще опази единството и единомислието ни. Струва си всяко усилие, за да бъдем всякога угодни на Бога, и сами, и заедно. Защото само тогава ще имаме истинска:
- 3) **радост** от Святия Дух. Когато сме угодни на Бога, радостта ще струи от сърцата ни и няма да имаме нужда от емоционално „напомпване“, от силна музика или от други светски начини за приповдигане на настроението. Радостта е живот (**Притчи 16:15**). Радостта е сила (**Неемия 8:10**). Когато сме събрани заедно и принасяме радостта си пред Бога, небесата ликуват. Бог се радва. Ангелите се радват. И се създава една добра среда, в която да се реализира:

ЦЕЛТА НА СЪБРАНИЕТО НА СВЕТИИТЕ

Библията ни казва: **„Него (Христос) ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христа“** (**Колосяни 1:28**).

Истина е, че благовестието е Великото Поръчение, което Господ даде на нас, вярващите. Но то не е целта, а средство за постигане на целта. А целта на всичко, като започнем от сътворението на човека, та стигнем до кръста на Христос, е да бъдем подобни на Бога, дъщери и синове на Своя Баща. Благовестието е сила за спасение. Целта е самото спасение.

Затова и писанието ни предупреждава: **„и нека се грижим един за друг, тъй щото да се поощряваме към любов и добри дела, като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят приближава“** (**Евреи 10:24-25**).

Като знаем колко велика е целта на нашето събиране заедно, нека да се изправим и да се молим за Божието мощно присъствие между нас, което да извърши делото си съвършено, да ни очисти, да ни изцелява, да снабдява всяка наша нужда, защото всичко що е потребно за живота и благочестието ни е подарено чрез познаването на Христа Исуса, Нашия Господ (**1 Петрово 1:3**).